

Jaunā Kārtība

#209

9 / 2023 (134)

Leksikons - Michael Kühnen

114 - SENĀTS

Nacionālsociālistu senāts iemieso partijas kolektīvo gudrību un nostājas pretī partijas līderim, kurš saskaņā ar fīrera principu veido realitāti ar gandrīz neierobežotu varu, kā nacionālsociālisma idejas sargs. Partijas līderis ir atbildīgs Senātam par

to, lai arī viņš, tāpat kā ikviens cits partijas biedrs, pakļautos idejai un partijai. Senātā ir 64 senatori (Lielais Senāts), no kuriem 24 veido sava veida darba komiteju (Mazais Senāts).

Visaugstākās prasības pret senatoriem izvirzāmas attiecībā uz viņu ideoloģisko pārliecību un nelokāmību, pašaieliedzību un objektivitāti partijas iekšējos strīdos, lojalitāti partijai, godīgumu un neierobežotu reputāciju partijas biedru vidū. Iecelšanas brīdī viņi vairs nedrīkst būt aktīvā cīņā, t. i., viņi nedrīkst būt iesaistīti interesēs, cīņās un ikdienas organizatoriskā darba sīkumos.

Senatoru iecel uz mūžu ar vienprātīgu senāta balsojumu (partijas līderim ir veto tiesības), un viņu var arī izslēgt no senāta, ja viņš nav cienīgs, tikai ar visu pārējo senatoru vienprātīgu balsojumu. Senātam kā kopienai, t. i., ar

vienprātīgiem lēmumiem, ir ārkārtas pilnvaras:

Senāts ievēl partijas vadītāju. Tā vienīgā var arī atlaist partijas vadītāju. Tai ir veto tiesības attiecībā uz visiem partijas vadības lēmumiem, un tā pati var izdot rīkojumus partijai, lai gan tad veto tiesības ir arī partijas vadītājam. Tomēr parasti Senāts aprobežojas ar konsultēšanu partijas vadības un iejaucas tikai tad, ja principi ir apdraudēti. Pēc tam, kad partija pārņēma varu, Senāta pilnvaras mutatis mutandis attiecās uz visiem tolaik topošās nacionālsociālistiskās valsts (sk. Valsts) līmeņiem, kā arī galu galā uz Jauno kārtību.

Pašreizējos Vācijas otrā cīņas perioda apstākļos Senāts tiek izveidots, tiklīdz tiek pabeigta Nacionālsociālistiskās vācu strādnieku partijas atjaunošana. Partijas līderis ieceļ pirmos 24 senatus, un katrs no jau amatā esošajiem senatoriem ar veto balsojuma palīdzību var nepieļaut jauna senatora ieceļšanu amatā kā kopiena. Kad tiek sasniegts 24 senatoru skaits, tiek izveidots nacionālsociālistiskais Senāts ar visām pilnvarām, tādējādi izpildot fīrera Ādolfa Hitlera vēlmi:

"Ar tās palīdzību vairāki vecākie, lojālākie un spējīgākie kustības vadītāji

tiks tieši saistīti ar augstāko partijas vadību. Piederība šim kustības Lielajam Senātam turpmāk tiks uzskatīta un uzskatīta par vislielāko kustības godu."

115 - VERGI

Slāvi kopā ar ģermāņiem, romiešiem un indoeiropiešu austrumdaļas iedzīvotājiem ir viena no ariju rases tautu grupām (sk. Āriji), kas apmetās Eiropā galvenokārt kontinenta austrumos. Rases ziņā slāvi pieder ariānisma austrumu rases tipam. Viņu pamatnācija - vienlaikus padomju impērijas etniskie nesēji (skatīt arī Padomju Savienība) - ir krievi.

Vēsturiski slāvi ir Bizantijas Austrumromas impērijas mantinieki un panslāvisma radītāji un veidotāji. Abi pieder pie nākamā slāvu nacionālsociālisma pamatiem, kura postpolitiskais uzdevums ir Austrumeiropas atbrīvošana no marksisma un padomju diktatūras, kā arī tās iekļaušana topošajā Ceturtajā reihā - Eiropas nacionālsociālisma lielākajā kārtā.

Šajā impērijā nacionālsociālisms garantē visām slāvu tautām to sugu saglabāšanu un attīstību to vēsturiskajā vidē un īsteno panslāvisma mērķi - visu slāvu tautu vienotību Slāvu federācijā. Protams, nacionālsociālisms atņem šim panslāvismam tā vēsturisko frontes pozīciju pret ģermāņu tautām un īpaši pret Vāciju, jo tas garantē visām ariju tautām vienlīdzīgu sugas saglabāšanu un sugas attīstību un tādējādi nodrošina ariju rases nākotni kopumā.

Lai gan sākotnēji nacionālsociālisms bija vērsts tikai uz nordiski-ģermāņu tipa cilvēkiem, pašreizējā visas baltās rases nožēlojamā situācija piespiež to tagad uztvert sevi kā visas rases organizētu gribu dzīvot. Šīs gribas nesējs arī slāvu tautās ir nacionālsociālistiskā pasaules kustība ar savām nacionālsociālistiskajām partijām, tāpat kā Vācijā tā ir nacionālsociālistiskā Vācijas strādnieku partija.

Šādā veidā nacionālsociālisms nodrošinās arī austrumu rases tipa sugas saglabāšanu un attīstību nākotnē, cīnoties par visas ariju rases izdzīvošanu un augstāku attīstību atbilstoši tās sugai un dabai. Priekšnoteikums tam ir slāvu tautu atbrīvošana, sagraujot un sabrūkot padomju impērijai. Atomenerģijas laikmetā šī atbrīvošanās var nākt tikai no iekšienes.

Tāpēc šī ilgtermiņa perspektīva neliedz īstenot nacionālo vācu Ostpolitik, ko aizstāv Gesinnungsgemeinschaft der Neuen Front, kas vispirms cenšas atjaunot Vācijas vienotību, brīvību un suverenitāti sarunās ar Padomju impēriju, vienlaikus cenšoties panākt Vācijas valsts ārpolitisko neitralitāti neatkarīgi no Rietumiem un Austrumiem.

116 - KARAVĪRS

Pamatojoties uz mūžīgajiem dzīvības un dabas likumiem - cīņu par izdzīvošanu, selekciju un iznīkšanu tām sugām, kas kļuvušas nederīgas dzīvei, - nacionālsociālisms apliecina kaujiniecisku attieksmi pret dzīvību, lai nodrošinātu cilvēku un rasu sugu saglabāšanu un attīstību. Šī kaujinieciskā attieksme pret dzīvi vispilgtāk izpaužas kareivības formā un ētikā kā nacionālsociālisma vērtību ideāla sastāvdaļa.

Līdzīgi kā strādniecības gadījumā, kuras asāka izpausme tas ir un no kuras tas izriet, arī nacionālsociālisms, no vienas puses, saprot kareivjus kā konkrētu sociālo grupu nacionālajā kopienā, tos vīriešus, kuriem uzticēta valsts ārējās un iekšējās drošības aizsardzība un kuriem tā garantē viņu likumīgo vietu un viņiem pienākošos godu. No otras puses, kareiviskums raksturo kareivja ētisko attieksmi pret dzīvi, kas izpaužas kā pamatprincips:

"Tam, kurš zvēr pie svastikas karoga, vairs nepieder nekas, kas viņam pie-
der!"

Karavīrs ir strādnieks vērtību ideālisma ētiskajā izpratnē, jo atbilstoši savām spējām, tieksmēm un spējām viņš veltī sevi nacionālajai kopienai un strādā tās labā ar visu savu enerģiju. Kā karavīrs viņš kalpo nacionālajai kopienai ar savu kaujiniecisko attieksmi pret dzīvi, kas, protams, ietver arī savas dzīvības atdevi un upurēšanu. Kareivis, kas ir integrēts disciplīnā, komandā un paklausībā, ir nacionālsociālistiskās revolūcijas zobena roka.

Nacionālsociālistu kareivisms ir sacelšanās pret buržuāzisko buržuāzisko pasauli (sk. buržuāzija) un pretstājas buržuāziskajam materiālismam ar lepnu, varonīgu cīņas, drosmes, upurēšanās, atteikšanās un kalpošanas attieksmi (sk. arī lepnums). Tomēr tas nav militāristisks lancenkvenetisms vai algoznisms kā pašmērķis, bet gan apzināta politiska karadarbība Nacionālsociālistiskās vācu strādnieku partijas un tās cīņas par jauno kārtību labā. Šī politiskā karadarbība atbilst Sturm-Abteilung tradīcijai, kas ir vienīgais autentiskais un leģitīmais tās iemiesojums. Kā augstākais nacionālsociālistiskais personas tips nācijas līderi izaug no politisko karavīru kopienas (sk. arī Führerprinzip un Elite).

117 - SUVERENITĀTE

Suverenitāte ir valsts pašnoteikšanās spēja un neatkarība no ārvalstu ietekmes visās jomās: Valsts aizsardzība, tautsaimniecība, kultūra, jurisdikcija, ārpolitika un iekšpolitika. Suverenitātes izpausme ir konstitucionālā vara, spēja īstenot konstitūciju, kas regulē visu valsts dzīvi.

Nacionālsociālismā nācija ir suverēns, t.i., tautas kopiena, kas apzinās pati sevi un ir spējīga uz politisku rīcību. Tautas gribas nesēja un līdz ar to faktiskā valsts suverenitātes nesēja ir Nacionālsociālistiskā partija (sk. Nacionālsociālistiskā vācu strādnieku partija). Balstoties uz šo nacionālās suverenitātes izpratni, nacionālsoci-

ciālisms tiecas pēc tautu pašnoteikšanās tiesībām un iestājas pret jebkādu imperiālismu.

Kopš tās sakāves Otrajā pasaules karā Vācija nav suverēna ne kopumā, ne tās sastāvā ietilpstošajās valstīs, bet gan ir palikusi uzvarētāju lielvalstu - īpaši ASV un Padomju Savienības - kontrolē un tādējādi daļēji koloniālā kalpībā. Pret to cīnās Jaunā fronte, kas tiecas pēc vācu tautas brīvības, tādējādi kļūstot par Vācijas brīvības kustību un ļaujot atjaunot NSDAP, kas galu galā atgūs Vācijas valsts suverenitāti.

Tā kā Vācijas suverenitāte beidzās, atlaižot pēdējo neatkarīgo reiha valdību, ko nodrošināja NSDAP, un sagraujot pašu partiju, to var atjaunot tikai ar partijas atjaunošanu un tās atkārtotu varas sagrābšanu.

Nācijas suverenitāte tiek īstenota vai nu nacionālā valstī, vai impērijā, kuras pamatā ir tajā apvienoto tautu brīvība. Jaunā fronte primāri tiecas nevis pēc Vācijas nacionālās valsts, bet gan pēc Ceturtā reiha kā pārnacionālas Eiropas iekārtas, kas vienlīdz nodrošinātu suverenitāti un atrisinātu pietiekamas dzīves telpas problēmu.

118 - PADOMJU SAVIENĪBA

Padomju Savienība ir viena no divām lielvarām un līdz ar to kopā ar ASV ir galvenais imperiālisma spēks pasaulē, kas apdraud tautu brīvību. Šis padomju imperiālisms kalpo marksisma dogmatiskajai ideoloģijai (sk. arī dogmatisms). Tās völkisch nesējs ir krievu tauta, kas pati ir marksisma diktatūras upuris.

Nacionālsociālisms kā ariju rases organizēta griba dzīvot (sk. "Ārijas" un "griba") ir antiimperiālistisks un cīnās par visu balto tautu brīvību. Tādējādi tā ir naidīga gan pret marksisma ideoloģiju un Padomju Savienības valsts iekārtu, gan arī pret imperiālismu, kas no tām izriet. Taču, tā kā Padomju Savienība ir kodolenerģētiska lielvara, to nevar uzvarēt no ārpuses, ne ar karu vai spiedienu, bet tā ir jāpārvar no iekšienes ar revolūciju. Tas notiks ar nacionālsociālistiskās kustības uzvaru Padomju Savienībā, ar kuras palīdzību Krievija, tāpat kā visa slāvu apdzīvotā teritorija Eiropā, kļūs par nākamā Ceturtā reiha sastāvdaļu. Īstermiņa un vidēja termiņa nepieciešamība Vācijas nacionālajā politikā attiecībā uz Padomju Savienību un tās impēriju ir rūpīgi jānošķir no šī ļoti ilgtermiņa mērķa.

Jaunās frontes Gesinnungsgemeinschaft cenšas panākt Vācijas neitralitāti, ar kuras palīdzību ir jāatjauno vācu nācijas vienotība, brīvība un suverenitāte - ar visaptverošas politiskas apvienošanās un sadarbības ar Padomju Savienību palīdzību. Tas stingri nošķir valstu ārpolitiskās sadarbības jautājumu no ideoloģiskās cīņas.

Galvenais jaunās nacionālsociālisma paaudzes ienaidnieks Vācijā nav Padomju Savienība. No varas politikas viedokļa galvenais ienaidnieks ir ASV un to kontrolējošais cionisms, tāpat kā no kultūras viedokļa amerikānisms ir tas, pret ko

vērsta vācu kultūras revolūcija. Turpretī no Padomju Savienības kultūras imperiālisms neizriet, un cionisma ietekme ir daudz mazāk izteikta.

119 - SOCIĀLISMS

Kapitālisma pārvarēšana un sociālistiskas iekārtas izveide ir tradicionālie strādnieku kustības mērķi, kuru mantinieks un pilnveidotājs ir nacionālsociālisms. Sociālisms ir vēlme pēc kopienas - kopienas, kurā strādnieks ir vienlīdzīgs un cienīts, kurā ikviens tiek vērtēts un atalgots tikai pēc tā, vai viņš sevi nostāda savā vietā atbilstoši savām spējām, nevis pēc tā, kādu darbu viņš dara. Sociālistiskā kārtība balstās uz strādniecības principiem, un to var īstenot tikai brīvas un neatkarīgas nācijas ietvaros.

Neviena internacionālisma glābšanas doktrīna nepadara strādnieku brīvu un neveido taisnīgumu - to var panākt tikai sava tauta. Taču tas ir iespējams tikai tad, ja tauta izcīna sev brīvību un suverenitāti un tādējādi kļūst par neatkarīgu nāciju. Tāpēc vēlme būt brīvai, lepna un neatkarīgai tautai (nacionālisms) un vēlme pēc taisnīgas visu šķiru, slāņu un slāņu kopienas (sociālisms) saplūst nacionālsociālismā, kam pievienojas rasu apziņa (sk. arī rasu higiēna).

Tādējādi pareizi saprasts sociālisms ir iedomājams tikai kā nacionālsociālisms! Nacionālsociālisma politiskās varas nesējs ir Nacionālsociālistu partija. Vācijā tā ir Nacionālsociālistiskā vācu strādnieku partija. Savā partijas programmā tā precīzi izklāsta vācu sociālisma principus un prasības: devīze ir noteikta 24. punktā: GEMEINUTZ VOR EIGENNUTZ, kas pēc tam īstenojas 9.-18. punkta konkrētajās prasībās:

- Vienādas tiesības un pienākumi visiem Volksgenossen (skatīt vienlīdzību);
- Tiesības uz darbu - pienākums strādāt;
- Darba un ienākumu bez piepūles likvidēšana, pārtraucot procentu verdzību;
- Visa kara peļņas konfiskācija;
- Nacionalizācija;
- Peļņas sadale;
- dāsna pensiju sistēma;
- Mazo un vidējo uzņēmumu veicināšana;
- Zemes reforma;
- Nāvēssods tautas kaitēkļiem.

Völkisch sociālistiskā sociālekonomiskā forma ir korporatīvisms, valsts forma ir nacionālsociālistiskā Volksstaat, ko atbalsta partija (sk. valsts). Völkisch sociālisms cīnās pret liberālo kapitālismu un marksismu un pārvar tos vienādā

mērā, un tas ir Jaunās kārtības stūrakmens.

120 - VALSTS

Nacionālsociālisms tiecas pēc totālas valsts - tas ir, valsts, kas ar totālas mobilizācijas palīdzību aptver un integrē visas sociālās grupas un slāņus, visas nacionālās kopienas dzīves izpausmes un visus tās nacionālos biedrus, organizē un koncentrē visus spēkus un enerģiju un vērš tos uz vienu mērķi:

Cilvēku sugu saglabāšana un attīstība!

Šī totālā valsts ir nacionālsociālistiskā tautas valsts, ko veidoja un atbalstīja Nacionālsociālistiskā partija (sk. Nacionālsociālistiskā vācu strādnieku partija), kas radās nacionālsociālistiskās revolūcijas rezultātā un balstījās uz korporatīvismu. Tomēr saskaņā ar nacionālsociālistu izpratni valsts nekad nav pašmērķis, bet vienmēr līdzeklis mērķa sasniegšanai. Tā kalpo tautas izdzīvošanai un augstākai attīstībai atbilstoši tās sugai un dabai un ir varas politiskā organizācijas forma gribas kopībai, ko tauta veido, lai varētu dzīvot un attīstīties - nācijas gribas kopībai (sk. "griba"). Tikai ar šo mērķi un tikai ar šo tās pastāvēšanas jēgu var noteikt valsts leģitimitāti.

Valsts vienmēr ir cilvēku gribas kopienas organizatoriskā forma. Tā var balstīties arī uz ideoloģiju, šķiru, reliģiju, konstitūciju, materiālām interesēm u. c., bet tad nacionālsociālisti to atzīst par reāli pastāvošu, taču neatzīst par ētiski pamatotu, bet cīnās pret to un galu galā to pārvar.

Ētiski pamatota valsts ir tikai nacionālā valsts, kas saskaņā ar pašnoteikšanās tiesībām aptver visus tautas locekļus, kuri dzīvo kopā. Augstākā valsts forma ir Reihs kā liela mēroga varas politiskā iekārta un ariju rases dzīves telpa (sk. Āriju). Tādējādi Ceturtais reihs ir reālā valsts organizācijas forma, ko Jaunā kārtība centās panākt ar nacionālsociālisma palīdzību. Pāreja no valdošās sistēmas uz nacionālsociālistisko tautas valsti notiek tur, kur ir iespējama legāla revolūcija (t. i., lielākajā daļā Rietumu tipa demokrātiju), veicot valsts reformu.

Jautrība zem svastikas

Anekdotu krājums, ko apkopojis Gerhards Lauks (Gerhard Lauck)

42.

Pēc garas demonstrēšanas dienas Mičiganā mēs noteikti negaidījām septiņu stundu braucienu mājās, saspiesti vecā Ford kravas automašīnā. Sākumā mēs ar prieku pārrunājām dienas notikumus. Tomēr drīz vien jautrība nomainījās pret garlaicību, vērojot, kā garām skrien kilometru rādītāji. Tad tas notika...

Mēs nevarējām noticēt savām acīm! Tā bija Dieva dāvana! Mēs paskatījāmies pa logu un *ieraudzījām ebreju mobilo!* Tas bija garš zils autobuss ar lielu Dāvida zvaigzni uz sāniem. Mēs sākām sasmaržot *Baltās varas* sveicienus. Sākumā ebreji mums pamāja. Mēs nolaižām logus, kad mūsu kravas mašīna brauca garām, veltījām vēl vairāk salūtu un kliezām "Heil Hitler!" un "Vēl seši miljoni!". Es uzvilku aproci un noliecos pa logu.

Dažu smaidi pārvērtās dusmu pilnās grimasēs, bet citi pārvērtās neizteiksmīgās neizpratnes izpausmēs. Tad sākās nožēlojama vaimanāšana un dauzīšanās pa logiem. Kad mēs ieraudzījām šos žīdus ar aķainiem deguniem, mūs pārņēma smiekli. Histērija ebreju autobusā bija neticama! Viņi raudāja, kliezā, dauzīja ar dūri pa logiem, pilnīgi nevaldāmi.

Tad autobusa šoferis atskatījās, lai redzētu, kas, pie velna, notiek. Tas bija pārāk labi, lai būtu taisnība. *Melnais* autobusa šoferis pagriezās un ieraudzīja vaimojošus ebrejus, tad paskatījās pa logu un ieraudzīja kravas automašīnu, kurā salutēja nacisti ar svastikas aproci. Es nekad neesmu redzējis, ka melnādaina cilvēka acis kļūtu tik lielas! Es zvēru, tas bija gluži kā tajā vecajā *Abbota un Kostello* filmā, kad nabaga vecais melnādainais redz spoku, un viņa acis praktiski izlec no galvas. Pēc dažām sekundēm autobuss bija kā plankumiņš uz apvāršņa. Es nekad neesmu redzējis, ka autobuss brauktu tik ātri.

Šis incidents lika mums smieties visu ceļu atpakaļ uz mājām.

43.

Kad mēs izsludinājām savu māju pārdošanai, nekustamo īpašumu uzņēmums atsūtīja ebreju aģentu. Viss noritēja labi, līdz viņš nonāca manā istabā, kas kalpoja arī kā mūsu vietējās nodaļas birojs. Kad viņš ienāca manā istabā, viņa žoklis nokrita līdz grīdai. Viņš būtu varējis saņemt zelta medaļu skriešanā; tik ātri viņš aizskrēja.

Domāju, ka viņam nepatika manas *Jaunās kārtības* avīzes, konfederātu karoga un svastikas uzlīmes, kas labi darbojas arī mājās!

NS KAMPFRUF
KAMPFSPHERE DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFRÄUORGANISATION

Heute führt mich die Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 in die nationalsozialistische Bewegung zurück als ja zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland sondern auf globaler Ebene!

Alle Nationalisten sind weniger erbarmliche Völker und Kriegergegnern stehen Schüler an Schulen an Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker. Die Bewegung ist eine starke geworden, aber die Größe des biologischen Volkstums ist heute auch viel größer als in der Vergangenheit.

Der vornehmste Gegner ist eben dabei, den Völkern – gegen alle weissen Völker! – zu bringen. Seine Mittel sind Erziehung, Überwachung und Kampferziehung.

Ob "legal" oder "illegal", ob in "Kampflager" oder im "Strassenkampf", ob mit Propagandamaterial bewaffnet oder auf einem Schiffsdeck! Antisemit ist jeder Nationalist! Jeder ist ein Pfänder!

Hail Hitler!
Gerhard Lusch

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

NS Ziņu biļetens
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Prīekšējais ziņojums
Intervija ar Molliju
Trešā daļa

NSK: Jūsu pašreizējie projekti acimredzot ir saistīti ar filozofiju un mākslu.

Lūdzu, raksturojiet savu viedokli par šādu tēmu ietekmi politikā.

Mollija: Es joprojām cenšos atjaunināt fotogrāfiju, bet pārsvāri esmu koncentrējusies uz Adolfa Hitlera un cilvēces armiju (www.mourningthoscient.com/truth.htm). Šobrīd man ir 21 lappuse, un man vēl ir tik daudz darāmā. Otrā pasaules kara izpēti ir absolūta informācijas mīnu lauks. Tu meklē informāciju par vienu lietu un atrodi vēl divas lietas, kas jāpēta. TA ir tāda kā arheoloģija sajūta, kas izrādās nepareizi pagātni. Pagātni, kuru viņi nevēlējās izvērt gaidīt. Mēs varam vēlēties pateikties internetam par informācijas un atbilstošiem. Ocas gaitā ir parādījusies izkārtojuma retas lietas no dažādām vietām

the NEW ORDER
Number 179 (133) Fourth 1975 April 26, 2012 (133)

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are mass White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gerhard Lusch

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

**NSDAP/AO ir pasaulē lielākais
Nacionālsociālistu propagandas piegādātājs!
Drukāti un tiešsaistes periodiskie izdevumi daudzās valodās
Simtiem grāmatu daudzās valodās
Simtiem vietņu daudzās valodās**

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!